

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU

P-4141/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Branku Karamanu, u pravnoj stvari tužitelja Arifa Sevgija, Brudermuhlstr. 13, Munchen, Republika Njemačka, zastupan po punomoćnicima iz odvjetničkog društva Babić & Babić, odvjetnicima iz Zagreba, protiv tuženika Alena Brusića, A.B. Šimića 4, Split, OIB: 89180193344, zastupan po punomoćniku Stipici Kovačeviću, odvjetniku iz Splita, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave, održane 2. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja Tajane Babić i punomoćnika tuženice Stipice Kovačevića, na ročištu za objavu održanom 30. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Tuženik Alen Brusić dužan je tužitelju Arifu Sevgiju, Brudermuhlstr. 13, Munchen, Republika Njemačka, isplatiti iznos od 50.000,00 EUR, prema srednjem tečaju HNB-a, na dan isplate, sa pripadajućom zateznom kamatom, tekućom od 1. kolovoza 2016., do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima zaračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana."

II/ Nalaže se tužitelju da u roku od 15 dana isplati tuženiku parnični trošak u iznosu od 11.250,00 EUR s pripadajućim zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku od 30. rujna 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. U tužbi zaprimljenoj 30. studenog 2017. kod ovoga suda tužitelj navodi kako je tuženica Mirjana Brusić, rješenjem o nasljeđivanju broj O-5168/17 određena kao jedina zakonska nasljednica iza pok. Dušana Tavrića. Tijekom ostavinskog postupka, tužitelj da je u ostavinski spis priložio izvornik vlastoručno potpisane zadužnice kojom je konstatirano kako je pok. Dušan Tavrić zaključio spomenutu zadužnicu u svojstvu

dužnika, sa vjerovnikom Arifom Sevgijem, ovdje tužiteljem, dana 25. srpnja 2015. u Münchenu, a kojom se tuženik obvezao tužitelju vratiti iznos od 50.000,00 EUR bez kamata do 31. srpnja 2016., uplatom na IBAN vjerovnika: DE37700202700010119194/SWIFT: HYVEDEMMXXX. Unatoč tome, da spomenuto potraživanje nije uneseno u rješenje o nasljeđivanju, a koje je postalo pravomoćno danom 1. rujna 2017. Tužitelj da je preko punomoćnika u nekoliko navrata kontaktirao tuženicu s ciljem dogovora oko navedenog dugovanja, s obzirom da ista kao nasljednica dužnika (ostavitelja) odgovara za ostaviteljeve (dužnikove) dugove do visine vrijednosti naslijeđene imovine, a kako se na iste tuženica ogлуšila, tužitelj da podnosi ovu tužbu.

2. Tuženica putem punomoćnika pravovremeno podnosi odgovor na tužbu kojim osporava tužbeni zahtjev u cijelosti, navodeći kako je isti neosnovan. Navodi kako sporna zadužnica ne proizvodi pravni učinak budući da ista nije potvrđena od strane javnog bilježnika, a slijedom čega je ništetna, budući da je u oprečnosti sa pravnim propisima. Tuženica osporava i vjerodostojnost potpisa njenog prednika na spornoj zadužnici, navodeći da je njen prednik u trenutku iz kojeg datira sporna zadužnica, bio u lošem zdravstvenom stanju uslijed teške bolesti te da se stoga nije mogao ni potpisati. S tim u vezi, dovodi u pitanje i logičnost posudbe utuženog novčanog iznosa od strane tužitelja bez ovjere tog čina putem javnog bilježnika ili osiguranja pokrića preko sredstava tuženika.

3. U ovom postupku mjerodavne su niže citirane odredbe Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., u daljnjem tekstu: ZOO).

4. Tužbeni zahtjev je neosnovan.

4.1. Presudom poslovnog broja P-5819/2017 od 27. kolovoza 2026. Općinski sud u Splitu u cijelosti je odbio tužbeni zahtjev uz obrazloženje kako tužitelj nije dokazao da je prednik tuženika pok. Dušan Tavrić pozajmio od tužitelja iznos 50.000,00 eura. Između ostalog tužitelj nije dokazao da bi pok. Dušan Tavrić bio potpisnik sporne zadužnice. Tijekom postupka je izveden dokaz grafološkog vještačenja kojim nije utvrđeno da bi pok. Dušan Tavrić. Naime, kako je tuženik osporio da je pok. Dušan Tavrić skriptor privatne isprave na tužitelju je teret dokaza da je imenovani potpisnik. Natalija Milanja Hribar, stalni sudski vještak za dokumente i rukopise u Centru za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić" utvrdila je da temeljem dostavljenog nespornog materijala nema osnove za utvrđivanje autentičnosti spornog potpisa Dušana Tavrića. Nakon toga određeno je vještačenje po vještaku Zvonimiru Ćoriću koji je u nalazu i mišljenju utvrdio da Dušan Tavrić nije skriptor potpisa na izvorniku mjenice. Nakon toga tužitelj je u spis predmeta dostavio privatni nalaz i mišljenje vještaka Marijana Krajine koji je u mišljenju naveo da je Dušan Tavrić vrlo vjerojatno skriptor, ali da bi se dalo decidirano mišljenje potrebno je pribaviti nesporne potpise imenovane osobe nastale u vremenu datiranja spornog dokumenta. Dakle, niti privatno vještvo koje je tužitelj naručio i plati ne dokazuje da bi pok. Dušan Tavrić bio skriptor.

4.2. Sukladno iznesenom, a prema pravilima o teretu dokaza odbijen je tužbeni zahtjev u cijelosti. Odlučujući povodom podnesene žalbe Županijski sud u Velikoj Gorici rješenjem broj GŽ-770/2025 od 14. listopada 2025. ukinuo je u presudu

Općinskog suda u Splitu broj P-5819/2017 od 27. kolovoza 2025. uz obrazloženje kako je prvostupanjski nepravilno primijenio pravilo o teretu dokaza jer nije niti pokušao usuglasiti vještaka Nataliju Milanju Hribar i vještaka Zvonimira Ćorića. Nadalje ističe se da se nalazi ta dva vještaka razlikuju po metodološkom pristupu i krajnjem zaključku zbog čega je potrebno usmeno saslušati ta dva vještaka.

5. Sukladno odredbi članka 7. stavka 1., članka 2019. stavka 1., članka 221. a i članka 220. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni list SFRJ“ br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., „Narodne novine“ br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. – službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22.), prema kojima je naš pravni sustav utemeljen na raspravnom načelu u odnosu na prikupljanje činjenične i dokazne građe spora, a teret inicijative za prikupljanjem dokaza je na strankama, dok sud nema inkvizitornih ovlaštenja.

5.1. Shodno tome, u postupku su izvedeni dokazi čitanjem ovjerenog prijevoda sporne isprave - zadužnice zaključene dana 25. srpnja 2015. (list 46-48. spisa), čitanjem nalaza i mišljenja stalne sudske vještakinje Natalie Milanje Hribar iz Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja „Ivan Vučetić“ (list 56.-61. spisa), te stalnog sudskog vještaka Zvonimira Ćorića (list 73.-78. spisa), saslušanjem tužitelja Arifa Sevgija te svjedokinje Ayse Essen (list 42.-44. spisa) te vještaka Zvonimira Ćorića (list 107.-109. spisa), usmeno saslušanje vještaka Natalije Milanje Hribar i vještaka Zvonimira Ćorića.

6. U postupku je nesporno utvrđeno:

- da je tuženica Mirjana Brusić određena kao jedini zakonski nasljednik Dušana Tavrića pravomoćnim rješenjem o nasljeđivanju broj O-5168/16 javnog bilježnika Dalibora Pavlovića,

- da je ispravom pod nazivom zadužnica, konstatirano da je prednik tuženice dužan tužitelju iznos od 50.000,00 EUR-a a koji iznos je obvezan vratiti do 31. srpnja 2016. bez kamata.

6.1. Među strankama je sporno da li je nastao pravni odnos temeljem kojeg bi prednik tuženice prema priloženoj neovjerenj ispravi - zadužnici, dugovao tužitelju iznos od 50.000,00 EUR kao i da li vlastoručni potpis na toj ispravi zaista i potječe od prednika tužene.

7. Člankom 20. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima propisano je da obveze nastaju na osnovi pravnih poslova, prouzročenjem štete, stjecanjem bez osnove, poslovođstvom bez naloga, javnim obećanjem nagrade i izdavanjem vrijednosnih papira. Stavkom 2. istog članka dalje je propisano kako obveze mogu nastati i na osnovi odluke suda ili druge javne vlasti.

7.1. Člankom 65. Zakona o obveznim odnosima propisano je da je vjerovnik na temelju obveze ovlašten zahtijevati od dužnika njezino ispunjenje, a dužnik je dužan u cijelosti ispuniti je.

7.2. Člankom 499. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima propisano je da se ugovorom o zajmu obvezuje zajmodavac predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenljivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca, odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće.

7.3. Člankom 500. stavkom 2. Zakona o obveznim odnosima propisano je da se zajmoprimac može obvezati da uz glavnicu duguje i kamate.

8. Budući da je isprava pod nazivom zadužnica priložena kao dokaz u ovom postupku sastavljena na njemačkom jeziku, zatražen je ovjereni prijevod isprave na hrvatski jezik. Iz ovjerenog prijevoda ovlaštenog tumača Mirjane Zec Kekez, priložene zadužnice a čiju vjerodostojnost tužena osporava, proizlazi kako je prednik tužene preuzeo obvezu vraćanja iznosa od 50.000,00 EUR bez kamata tužitelju do dana 31. srpnja 2016.

9. Tužitelj Arifa Sevgija saslušan je posredstvom stalnog sudskog tumača Andrije Rake. Iz njegova iskaza proizlazi da je dužnika poznavao budući se bavio djelatnošću popravljanja i trgovanja vozilima, pa mu je popravljao vozila. Tužitelj navodi kako je sporna zadužnica zaključena u njegovom uredu, na ime posudbe utuženog iznosa, a koju je sastavila njegova tajnica, Ayse Essen. Predmetna isprava da nije ovjerena kod javnog bilježnika budući da to nije praksa za manje iznose i poslove koji nisu u vezi nekretnina, a dodaje i da bi to dodatno usporilo sam čin te prouzročilo znatne troškove. Budući da je tužitelj znao da dužnik nema gotovog novca kojim bi anulirao sporno potraživanje, (odnosno dugovanje), iskazuje da mu je dužnik usmeno garantirao svojim nekretninama u Hrvatskoj za naplatu spornog duga. Između ostalog, tužitelj u svom iskazu navodi i da je trenutku potpisa sporne isprave, dužnik bio vlasnik nekoliko automobila koje je ujedno on i popravljao, no ocjenjuje ih sve kao nenaplative navodeći da su isti bili izvan pogona ili odjavljeni, odnosno bez vrijednosti. Navodi potom i kako je pokrenuo postupak radi naplate predmetnog potraživanja u Njemačkoj, ali koji je bezuspješno okončan budući da dužnik ondje nije imao imovine. Slijedom toga, da je pokrenut postupak radi istog za života dužnika i u Hrvatskoj a kojim je utvrđeno kako dužnik nije raspolagao nekretninama ni novcem, već da je isto bio zadužen.

10. Svjedokinja Aysa Essen saslušana je kao i tužitelj, uz prevođenje tumača Andrije Rake. Svjedokinja iskazuje da je upravo ona sastavila ispravu u formi tipiziranog standardnog obrasca a koja potvrđuje nastanak sporne činidbe uz nazočnost obiju stranaka iz isprave, te da je isplata novca, dakle činidba koincidirala s potpisom isprave. Ističe i kako isprava nije ovjerena iz razloga što kod njenog poslodavca, ovdje tužitelja, to nije praksa za posudbe koje glase na niže iznose. Detalji dogovora između stranaka iz isprave joj nisu poznati, te ističe kako je njen zadatak bio isključivo sastavljanje isprave, a po njenom sastavljanju ona da je napustila ured.

11. Kod ocijene iskaza ispitane svjedokinje sud je uzeo u obzir da je tužitelj otac njenog djeteta i da je u vrijeme kada je navodno izradila ispravu kojom pokojni prednik tužene potvrđuje primitak iznosa od 50.000,00 eura bila njegova tajnica. Malo je vjerojatno da bi tužitelj pozajmio pok. Dušanu Tavriću značajan iznos novca bez ikakvog sredstva osiguranja, a još su neuvjerljiviji navodi da bi taj novac pozajmio bez kamata. Postavlja se pitanja zbog čega podnesenu ispravu nisu ovjerili kod javnog

bilježnika jer navodi tužitelja da to nije praksa za manje iznose nisu ničim opravdani. Dodatno se postavlja pitanje kojim to novcima tužitelj raspolaže kada mu iznos od 50.000,00 eura predstavlja manji iznos, a nije logično da toliku količinu novca tužitelj drži kod sebe. Da ju je prethodno podignuo na banci za pretpostaviti je da bi tada u spis predmeta dostavio izvod iz bankovnog računa iz kojeg je vidljivo da je upravo tog dana podignuo taj iznos čime bi njegovi navodi moguće bili uvjerljiviji. Ujedno je malo vjerojatno da bi osoba koja pozajmljuje iznos od 50.000,00 eura prihvatila kao sredstvo osiguranja zajmoprimca fotografije njegovih nekretnina koje se nalaze u Republici Hrvatskoj, odnosno drugoj državi.

12. U postupku je ujedno izveden dokaz grafološkog vještačenja potpisa na ispravi -zadužnici, po stalnoj sudskoj vještakinji Nataliji Milanji Hribar iz Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja „Ivan Vučetić“, te stalnom sudskom vještaku Zvonimiru Ćoriću.

12.1. Stalna sudska vještakinja Natalije Milanja Hribar u nalazu i mišljenju navodi kako nema osnove provođenje grafološkog vještačenja temeljem dostavljenog materijala nespornih potpisa.

13. Stalni sudski vještak Zvonimir Ćorić u svom nalazu i mišljenju utvrđuje kako sporni potpis nije ispisan prirodno i spontano. Razlike između nespornog i spornog potpisa pronalazi u općem izgledu potpisa, broju poteza, ritmu i dinamici pisanja te sigurnosti linije poteza, pisanju i formiranju inicijalnog grafema, središnjih girlandnih grama i završnog grafema. Sličnosti utvrđuje u odnosu na liniju pisanja, nagib grafema, dijelom u formi potpisa. Uzimajući u obzir navedene sličnosti i razlike, vještak valorizira razlike kao odlučujuće, budući da su iste brojnije te grafološki vrijednije od sličnosti koje smatra rezultatom imitacije potpisa skriptora. Mišljenje ovog vještaka je kako Dušan Tavrić, prednik tužene, nije skriptor spornog potpisa na izvorniku prijeporne isprave.

13.1. Tužitelj je prigovorio vještačenju vještaka Zvonimira Ćorića te kao dokaz svojih navoda u spis predmeta dostavlja privatno vještačenje vještaka Marijana Krajine koji u nalazu u mišljenju tvrdi da je pok. Dušan Tavrić vrlo vjerojatno skriptor na dokumentu od 25. srpnja 2015., ali ujedno ističe da je za davanje decidanog mišljenja u skladu s pravilima struke potrebno pribaviti nesporne potpise nastale u vremenu kada i datum sačinjena ugovora. Dakle, niti privatno vještvo koje je tužitelj predao u spis predmeta ne dokazuje činjenicu da je pok. Dušan Tavrić skriptor.

13.2. Uzimajući u obzir navode kako vještaka Centra Ivan Vučetić tako i privatnog vještaka Marijana Krajine sud je na ročištu od 3. travnja 2024. pozvao punomoćnike stranaka da u roku od 15 dana dostave nesporne potpise koji datiraju iz vremena sačinjenja isprave, odnosno 2015. godine kako bi se moglo kao što to navodi vještak Marijan Krajina dati decidanog mišljenje u skladu s pravilima struke. Tužitelj niti tuženik nisu postupili po traženju suda iz čega se zaključuje kako imenovani ne posjeduju takve isprave niti se mogu pribaviti takve isprave za potrebe vještačenja.

14. Dakle, s jedne strane sudski vještak iz Centra Ivan Vučetić tvrdi da je dostavljena mala količina nespornih potpisa i to nastalih dvije godine prije spornog potpisa zbog čega nije moguće na pravilan način vrednovati utvrđene sličnosti i razlike

dok s druge strane vještak kojeg je privatno angažirao tužitelj tvrdi da bi za davanje decidiranog mišljenja bilo potrebno pribavljanje nespornih potpisa iz 2015. što stranke ne posjeduju. Čak kad bi sud uzeo u obzir samo nalaz i mišljenje vještaka Marijana Krajine, istim se ne dokazuje da bi pok. Dušan Tavrić potpisao spornu zadužnicu.

14.1. Postupajući po uputi Županijskog suda u Velikoj Gorici pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu, kao zamoljenim sudom, izveden je dokaz usmenog saslušanja vještakinje Natalije Milanje Hribar i vještaka Zvonimira Ćorića.

14.2. Vještak Natalija Milanja Hribar na ročištu je izjavila da se temeljem strogih pravila utvrđene sličnosti i razlike nisu mogle na pravilan način vrednovati zbog čega nije dala mišljenje da li je Dušan Tavrić ispisao sporni potpisa. Ističe kako njen nalaz i mišljenje nije kontradiktoran nalazu i mišljenju vještaka Zvonimira Ćorića jer ona nije niti vještačila autentičnost. Imenovani je pak izjavio kako je vještačio temeljem dostavljene dokumentacije, a razlike između nespornog i spornog potpisa utvrdio je u općem izgledu potpisa, broju poteza, ritmu pisanja te sigurnosti linije poteza. Pojašnjava kako za njega kao i za vještakinju Nataliju Milanju Hribar vrijede ista pravila struke, ali da nigdje u pravilima struke nije navedeno koliko nespornog materija i iz kojeg razdoblja je dovoljno za donošenje stručnog mišljenja.

14.3. Dakle, tijekom parničnog postupka naložena su vještačenja od strane dva vještaka grafologa te jedan od njih daje nalaz i mišljenje da pok. Dušan Tavrić nije skriptor dok drugi obrazlaže kako nema dovoljno nespornih potpisa temeljem kojih bi mogao provesti vještačenje. Iako nijedan od njih ne utvrđuje da bi pok. Dušan Tavrić bio skriptor određeno je njihovo saslušanje na okolnost danog mišljenja. Iz njihovog saslušanja jasno proizlazi da vještakinja Natalija Milanja Hribar nije niti dala nalaz i mišljenje odnosno nije vještačila autentičnost dok je vještak Zvonimir Ćorić temeljem dostupnih nespornih potpisa utvrdio da pok. Dušan Tavrić nije skriptor. Dakle, nalazi i mišljenja vještaka u ovom parničnom postupku nisu kontradiktorni.

14.4. Nakon što je stalni sudski vještak Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić" Natalija Milanja Hribar u nalazu i mišljenju navela da nema dovoljno osnove za vještačenje bilo je potrebno pozvati parnične stranke na dostavu dodatnih nespornih potpisa, a kako isti ne posjeduju takve potpise nije niti postojala potreba za vještačenjem po drugom vještaku, odnosno Zvonimiru Ćoriću. Navedeno se potvrđuje i privatnim vještvom vještaka Marijana Krajine kojeg je u spis predmeta dostavio tužitelj, a u kojem se navodi da je za davanje decidiranog mišljenja potrebno pribaviti nesporne potpise imenovane osobe nastale u vremenu datiranja spornog dokumenta. Iako postoje razlike u pristupu i korištenja metoda vještaka u ovom postupku nijedan od njih pa tako niti onaj kojeg je angažirao tužitelj ne daje nalaz i mišljenje temeljem kojeg se može uzeti za dokazano da bi pok. Dušan Tavrić bio skriptor već i privatni vještak za davanje nalaza i mišljenja na kojem bi se mogla temeljiti sudska odluka traži postojanje dodatnih nespornih potpisa koji nisu dostupni.

14.5. Zbog iznesenog, a nakon što je postupljeno po uputi Županijskog suda u Velikoj Gorici sud je mišljenja kako nalazi i mišljenja vještaka nisu kontradiktorni te da nije potrebno sukladno čl. 261. stavku 3. Zakona o parničnom postupku zatražiti mišljenje drugih vještaka.

15. Slijedom svega iznesenog, a dovodeći u vezu već prethodno analizirane navode tužitelja i svjedoka koji je osobno zainteresiran za ishod ovog postupka s utvrđenjima vještaka grafologa za zaključiti je da tužitelj nije dokazao da je pok. Dušanu Tavriću 2015. godine pozajmio 50.000,00 eura zbog čega je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan te je odlučeno kao u izreci.

15.1. Parnični troškovi dosuđeni su tuženiku na temelju odredbe čl. 154. st. 1. ZPP s obzirom na to da je u cijelosti uspio u parnici. Prilikom određivanja visine troškova uzeta je u obzir vrijednost predmeta spora u iznosu od 50.000,00 eura.

15.2. Prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15 i 37/22, dalje Tarifa) i temeljem članka 155. Zakona o parničnom postupku tužiteljici se priznaju troškovi potrebni za vođenje parnice i to u vrijednosti od 500 bodova za svaku poduzetu radnju.

15.3. Na temelju odredbe čl. 155. ZPP priznaju se tuženiku kao potrebni za vođenje parnice odvjetnički troškovi i to po 50 bodova temeljem Tbr. 8. t. 1. Tarife za sastav odgovora na tužbu od 23. siječnja 2018., te za sastav podneska od 25. ožujka 2021., zatim po 500 bodova temeljem Tbr. 9. t. 1. Tarife za pristup ročištu od 14. ožujka 2018., 10. lipnja 2019., 19. svibnja 2021., 3. travnja 2024., 11. srpnja 2024., 16. travnja 2026. i 2. rujna 2026. po 250 bodova temeljem Tbr. 9. t. 2. Tarife za pristup ročištu od 7. studenog 2019. i 15. svibnja 2024., dakle ukupno 4500 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 2,00 euro iznosi 9.000,00 eura, a s obračunatim PDV-om 11.250,00 eura.

15.4. Odluka o zateznim kamatama na dosuđene troškove parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 27. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 80/22), a stopa je određena sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO kao u ostalim odnosima.

U Splitu, 30. rujna 2026.

S U D A C
Branko Karaman

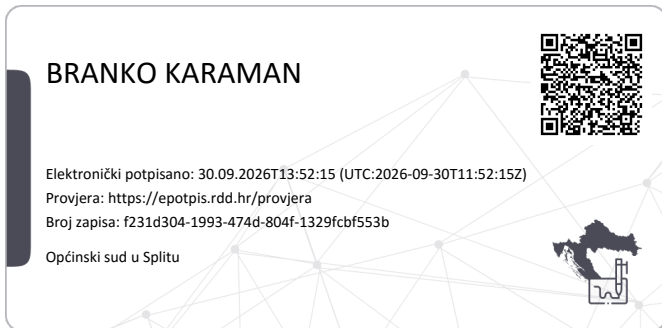
UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi ovome sudu pismeno u tri primjerka, a o njoj odlučuje Županijski sud kao drugostupanjski sud.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA:

- pun. tužiteljice
- pun. tuženika
- u spis.

Broj zapisa: **9-3088d-ef194**

Kontrolni broj: **0dc31-f1833-f6f25**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.